

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pavlina Voico, reprezentată de Taisia Cernit,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Moraru către Pavlina Voico și Victor Iusico cu privire la evacuarea din casa de locuit fără acordarea altui spațiu locativ, compensarea cheltuielilor de judecată, și:

la acțiunea reconvențională a Pavlinei Voico către Vasile Moraru cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Pavlina Voico și menținută hotărârea din 12 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, prin care acțiunea inițială a fost admisă și respinsă acțiunea reconvențională,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2017, Vasile Moraru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Pavlina Voico și Victor Iusico prin care a solicitat evacuarea forțată a acestora din casa de locuit și anexele la aceasta, situate în XXX, fără acordarea altui spațiu locativ și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile eliberat la 23.10.2017 de către OCT Orhei, Moraru Vasile, în temeiul contractului de donație nr. 3704 din 20.09.2004, autentificat de notarul Tatiana Pislari, deține în proprietate casa individuală de locuit, construcțiile anexe și terenul aferent casei de locuit cu nr. cadastrale XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, amplasate în XXX.

Deși, deține în proprietate imobilele sus indicate, pârâta, Voico Pavlina cu care anterior s-a aflat cu în relații de concubinaj și fiul acesteia, Iusico Victor, abuziv și samavolnic s-au instalat cu traiul în locuința sa, în pofida insistenței reclamantului

refuză să o părăsească, îl agresează fizic și verbal, îl amenință că îi vor da foc la casă, astfel încât îi este îngădit dreptul de proprietate asupra imobilului, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

La 12 iunie 2018, avocatul Alexandru Iachimciuc, în interesele Pavlinei Voico, a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Moraru Vasile, prin care a solicitat încasarea din contul lui Vasile Moraru în beneficiul Pavlinei Voico a sumei de 5600 de dolari SUA și a sumei de 9200 de euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia a indicat că, Voico Pavlina și Moraru Vasile concubinează din anul 2010, locuind împreună în casa din XXX. Anterior, Voico Pavlina a avut o casă în XXX, pe care a vândut-o ulterior, avea serviciu, pleca ocazional la muncă peste hotare în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai, dar deoarece pârâtul a primit în moștenire casa părinților săi, aceștia au decis să conviețuiască în ea.

La scurt timp, după ce Pavlina Voico și Vasile Moraru au început să concubineze, au convenit asupra faptului ca fiul reclamantei să fie ajutat să-și procure o locuință.

Dat fiind faptul că nu aveau suficienți bani s-au înțeles ca Pavlina Voico să plece peste hotare, să transmită pârâtului mijloacele bănești, iar acesta la rândul lui să le depoziteze pe un cont bancar, iar la întoarcerea reclamantei să i le restituie primei. Însă după revenirea ei acasă, la cererea de a-i întoarce banii care i-au fost transmiși, pârâtul a refuzat, fiindu-i solicitat să părăsească locuința acestuia.

În vederea respectării procedurii prealabile, a expediat în adresa lui Vasile Moraru o somație, în temeiul căreia acestuia i s-a oferit un termen rezonabil în vederea restituirii benevole a banilor, dar somația a rămas fără de executare.

Invocă cu titlu de probă certificatul eliberat de către B.C „Victoriabank” SA nr.44 din 03.02.2015, prin care se confirmă faptul transferurilor bănești de către Pavlina Voico către reclamant, în perioada 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2013, prin sistema de plăți rapide „Leader” în sumă totală de XXX de dolari SUA și XXX de euro, pentru a fi depozitați pe un cont separat până la revenirea acesteia în țară.

Totodată, a indicat că a remis mijloace bănești mult mai impunătoare, dar reieșind din exigențele art. 118 Cod de procedură civilă, partea reclamantă poate proba doar aceste sume, din care considerente a solicitat încasarea doar a sumelor indicate.

Prin hotărârea din 12 februarie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a admis acțiunea înaintată de Moraru Vasile împotriva Pavlinei Voico și Victor Iusico cu privire la evacuarea din casa de locuit fără acordarea altui spațiu locativ, compensarea cheltuielilor de judecată.

S-au evacuat pârâții Voico Pavlina și Iusico Victor din imobilul - casa de locuit cu toate construcțiile accesorii, amplasate în XXX, fără acordarea altui spațiu locativ.

S-a încasat în mod solidar de la Voico Pavlina și Iusico Victor, în beneficiul lui Moraru Vasile, cheltuielile de judecată: taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 100 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 de lei.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Pavlina

Voico împotriva lui Vasile Moraru cu privire la încasarea sumei de XXX de dolari SUA și XXX de euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 12 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Iachimciuc Alexandru, în interesele apelantei Voico Pavlina, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12 februarie 2019, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Pavlina Voico a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, în opinia Colegiului, cererea reconvențională este una neîntemeiată și nejustificată legal, în condițiile în care nu este probată, conform exigențelor art.118 Cod de procedură civilă, or, realizarea unui drept nu se face gratuit, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceea ce privește respectarea sarcinii probațiunii, partea care reclamă încălcarea unui drept prin prisma raționamentului instituit la art. 5 coroborat cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, urmează să demonstreze temeinicia acestuia, iar la caz apelanta Voico Pavlina nu a realizat această sarcină legală.

Așa după cum au afirmat toate părțile acestui litigiu, Vasile Moraru și Pavlina Voico au fost în relație de concubinaj aproximativ 7 ani, și au avut venituri, precum și cheltuieli comune.

În special, instanța de apel a notat că Victor Iusico, care este fiul minor al Pavlinei Voico de la prima căsătorie, s-a aflat până la atingerea majoratului la întreținerea lui Vasile Moraru, care îl întreținea, inclusiv, din sursele financiare transferate bancar de Pavlina Voico din străinătate.

La fel, Colegiul a indicat că, Pavlina Voico nu a combătut cu probe pertinente afirmațiile lui Vasile Moraru despre aceia că banii transferați din străinătate de către ea au fost cheltuiți în interesul lor comun, inclusiv și în interesul Pavlinei Voico, atunci când dânsa revenea în Republica Moldova în concediu.

Prin urmare, certificatul eliberat de către BC „Victoriabank” SA nr. 44 din 03.02.2015, invocat de apelantă în vederea încasării sumelor pretinse în acțiunea reconvențională, nu constituie o probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, or, acest înscris nu face dovada transmiterii sumelor pretinse cu scopul depozitării acestora pe un cont separat, care la întoarcerea apelantei de peste hotare să-i fie restituiți acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul a apreciat caracterul formal al probei prezentate care nu generează opozabilitate instanței atâta timp, cât aceste date nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

La 05.12.2019, Pavlina Voico, reprezentată de avocatul Taisia Cernit, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu doar că nu a aplicat legea care trebuia să o aplice, dar a și examinat cererea de apel pârtnitor, or, nici Vasile Moraru nu a adus atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, probe ce ar dovedi că banii au fost cheltuiți de către însăși Pavlina Voico sau că au fost cheltuiți

pentru întreținerea fiului acesteia, sau vreo recipisă de transmitere a sumelor ridicate de la bancă.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii reconvenționale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 03 octombrie 2019 și expediată pentru cunoștință părților litigiului la 05.11.2019 (f. d. 144), iar recursul a fost declarat la 05 decembrie 2019. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Pavlina Voico, reprezentată de avocatul Taisia Cernit, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Pavlina Voico, reprezentată de avocatul Taisia Cernit, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenței cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Pavlina Voico, reprezentată de avocatul Taisia Cernit.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Pavlina Voico, reprezentată de avocatul Taisia Cernit.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru